
Świerkocin, st. 1, gm. Olsztynek, woj. olsztyńskie, AZP 28-60/1

Informator Archeologiczny : badania 32, 95

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ściejowice, st. 1, gm. Liszki, woj. krakowskie, AZP 103-55/135 - patrz: mezolit

ŚWIERKOCIN, st. 1, gm. Olsztynek, woj. olsztyńskie, AZP 28-60/1

- cmentarzysko i założenie kultowe kultury kurhanów zachodniobałtyjskich (V okres epoki brązu - wczesna epoka żelaza)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w październiku przez prof. dr. hab. Ryszarda F. Mazurowskiego (Instytut Archeologii UW). Finansowane przez Instytut Archeologii UW i PSOZ. Drugi sezon badań.

Na kulminacji najwyższego wyniesienia morenowego, nad północnym brzegiem jeziora Niskiego, w okresie międzywojennym odkryto grób skrzyniowy z popielnicami zawierającymi przepalone kości. W trakcie dwóch sezonów badań wykopaliskowych, na powierzchni około 2 ha, odkryto pozostałości zniszczonych i wyrabowanych trzech grobów w obstawach kamiennych oraz 17 konstrukcji w postaci intencjonalnie ułożonych bruków kamiennych z otoczków, połupanych głazów narzutowych i płyt kamiennych o kształcie owalnym lub subprostokątnym. Wspomniane bruki stanowiły być może resztki grobów symbolicznych. W żadnych z powyżej opisanych obiektów nie znaleziono zabytków ruchomych. We wschodniej części stanowiska odkryto natomiast pozostałości trzech paralelnych ciągów kamieni o długości kilkudziesięciu metrów, które nigdy nie zakłócały układu konstrukcji wspomnianych brukowisk i grobów w obstawach. Biorąc pod uwagę powyższą okoliczność, zgodność technologiczną konstrukcji tzw. „ciągów” i innych obiektów, należy przypuszczać, że było to jedno założenie o funkcji najprawdopodobniej kultowej oraz cmentarzysko z grobami w obstawach.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Światowicie”.

Badania nie będą kontynuowane.

Święty Wojciech, st. 7, gm., Międzyrzecz, woj. gorzowskie, AZP 51-14/22 - patrz: paleolit

TARGONIE, st. 5, gm. Regimin, woj. ciechanowskie, AZP 42-62/53

- osada kultury łużyckiej z V - VI okresu epoki brązu
- ślady osadnictwa kultury przeworskiej z późnego okresu przedrzymskiego (fazy A₁ – A₂) i wczesnego okresu wpływów rzymskich
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wyprzedzające budowę gazociągu tranzytowego, przeprowadzone przez mgr. Zbigniewa Dłubakowskiego („Ignis” Zakład Naukowo-Edytorski s. c.). Badania finansowane przez EuRoPol GAZ S. A. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 5561 m².

Stanowisko odkryto w 1989 r., podczas badań powierzchniowych prowadzonych w ramach AZP. W 1994 r. podczas badań powierzchniowych trasy projektowanego gazociągu tranzytowego Płw. Jamał - Europa Zachodnia uściślono granice stanowiska. W 1995 r. sporządzono dokumentację warstwy kulturowej i 5 jam uszkodzonych przez wykop wykonany w związku z budową wodociągu gminnego. W 1997 r. przeprowadzono pierwszą fazę badań wyprzedzających budowę gazociągu tranzytowego.

Przerwane w grudniu 1997 r. badania wznowiono w 1998 r. w obrębie tych samych wykopów, miejscami jedynie nieznacznie je rozszerzając.

Łącznie w obydwu sezonach badań odkryto 350 obiektów nieruchomych w postaci jam o zarysach w przekroju poziomym najczęściej nieregularnych, rzadziej – owalnych, wymiarach od 14 cm średnicy do 270 x 330 cm i zarysach w przekroju pionowym najczęściej nieregularnych. Jamy zagłębione były w piasek calcowy na ok. 10 do ok. 80 cm. Wypełniska stanowił piasek o barwie najczęściej brunatnej lub brązowej, w różnych odcieniach, lekko shumusowany, czasem z dodatkiem punktów spalenizny